

Butikker aabne baade om Aftenen og paa Helligdagene. Nu er det et Spørgsmaal, om det i Virkeligheden er i fuld Overensstemmelse med den gældende Lovgivning, at man af Hensyn til Borgerskabets Art kan drive saadanne Forretninger, men i et Forhold som det foreliggende, hvor det gælder om en Indskrænkning i Belysningen, vil der jo være en vis Anledning til ogsaa at overveje det Spørgsmaal, om man skal give saadanne enkelte Forretninger som dem, der her er Tale om, den Forret, at de, medens de andre lukker Kl. 7, skal kunne have aabent hele Aftenen, saa længe de vil. Jeg henleder den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, idet jeg i øvrigt henviser til de Forhandlinger, der har været førte herom i Tinget ved tidligere Lejligheder. Der har vist været stillet Ændringsforslag og vedtaget Ændringsforslag her i dette Ting, uden at jeg i øvrigt vil paastaa, at disse Ændringsforslag var saa fuldkomne, som de maaske burde være.

Jeg henleder ogsaa Opmærksomheden paa, at naar man lovgiver paa dette Omraade, opstaar der let paa andre Omraader Vanskeligheder, men jeg antager, at en Udtalelse og Bekræftelse fra den højtærede Minister her kan være tilstrækkelig til at bortvejre enhver Tvivl. I den Tillægslov, der blev givet 1909, staar der med Hensyn til Bagerne: „Bagerne, paa hvilke Bestemmelserne i § 1 i øvrigt komme til Anvendelse, er dog berettigede til paa de 6 Ugedage, hvor deres Ret til Salg ud af Huset ophører Kl. 8, i Tiden fra 8 til 9 at sælge Kager og Konditorsager ud af Huset“. Naar nu Formuleringen heraf er saaledes, at det ved Lov Nr. 163 af 19. Juni 1908 § 1 fastsatte Tidsrum, i hvilket Butikker og Lagere samt Barber- og Frisørvirksomheder skal holdes lukkede, udstrækkes til at omfatte Tiden fra Kl. 7 til 8 Mandag, Tirsdag o. s. v., saa er det et Spørgsmaal, om man ikke ved en særlig ivrig Fortolkning af disse Bestemmelser kunde naa til det Resultat, at Bagerne maatte holde aabent til Kl. 7 Aften, men skulde lukke fra 7 til 8, for saa igen at holde aabent fra Kl. 8 til Kl. 9. En saadan Fortolkning kunde man jo tænke, nogle vilde forsøge paa, men det er selvfølgelig ikke Lovforslagets Mening, hvad jeg ogsaa tror, Ministeren vil give mig Ret i.

Der er et Spørgsmaal, der som saa mange andre rejser sig, naar et Forslag om Lukketiden er fremme, og som har en særlig Aktualitet i Aar. Det er Helligdagslovens Bestemmelse om, at Forretninger maa være aabne paa Juleaftens Dag fra Kl. 4 til 6, naar Juleaften falder paa en Søndag. Vi har ogsaa under tidligere Forhandlinger om Lukkeloven haft Opmærksomheden henvendt paa Juleaften, idet man har ment, at man let kunde gaa til at lukke Forretningerne noget tidligere paa Eftermiddagen, men nu springer jo denne Bestemmelse ganske særligt i Øjnene. Naar Forretningerne skal lukke Lørdag Aften før Jul, Lillejuleaften, saa skal de igen kunne lukke op i Tiden fra Kl. 4 til 6 Juleaften for saa atter at være lukkede de to næste Dage. Det vilde sikkert være værd at undersøge, hvorvidt i Virkeligheden nogen Del af de handlende har nogen som helst Interesse i, at deres Forretninger skal opvarmes og oplyses og lukkes op for disse to enkelte Timer, efter at de har staaet lukket et Døgn, eller om man ikke bedre enten flytter den Tid, i hvilken der var Tale om at holde dem aabne, eller eventuelt helt stryger den. Jeg henleder det høje Ministeriums Opmærksomhed paa denne Sag, og jeg skal aflade fra i øvrigt at komme nærmere ind paa det her eller stille noget som helst Ændringsforslag, idet der jo eventuelt kan blive Lejlighed til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, naar der, forhaabentlig om ikke saa lang Tid, kommer til Behandling paa Rigsdagen et mindre Forslag om Forandringer i Helligdagsloven.

Jeg skal ud fra disse Betragtninger, og navnlig idet jeg understreger Formaalet med Lovforslaget og dets Uafhængighed af den almindelige Lov om 7-Lukningen, anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Nygart: Hvis vi stod overfor en almindelig Lov om Lukning af Butikker og Lagere Kl. 7, vilde jeg være en absolut Modstander af at gaa med dertil. Min Stilling i saa Henseende er jo Tinget bekendt fra tidligere Behandlinger af Butikslukningsloven. Men det Lovforslag, vi i Dag har til Behandling her, er jo en midlertidig Lov, som er dikteret af Hensynet til at spare Kul og Brændsel i det hele taget. Ud fra